

Sygn. akt III AUa 1882/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lipca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Marek Borkiewicz
Sędziowie:	SSA Jolanta Cierpiał del. SSO Katarzyna Schönhof-Wilkans (spr.)
Protokolant:	inspektor ds. biurowości Agnieszka Perkowicz

po rozpoznaniu w dniu 2 lipca 2014 r. w Poznaniu

sprawy z wniosku **K. A.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.**

o spłatę świadczenia

na skutek apelacji pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 31 lipca 2013 r. sygn. akt VIII U 1478/13

1. **oddala apelację w zakresie żądania zmiany zaskarżonego wyroku poprzez określenie daty końcowej prawa do odsetek na dzień 19 lutego 2014 r.**

2. **w pozostałym zakresie postępowanie apelacyjne umarza.**

del. SSO Katarzyna Schönhof-Wilkans (spr.)	SSA Marek Borkiewicz	SSA Jolanta Cierpiał
--	----------------------	----------------------

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 marca 2013 r., znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P., w związku z wnioskiem z dnia 28.11.2012 r., na podstawie art. 151 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 poz. 267), odmówił uchylenia decyzji z dnia 16 września 2011 r. w części, w jakiej decyzja ta zawiesza, na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych

oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227), prawo do emerytury **K. A.** za okres od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r.

W uzasadnieniu organ rentowy podniósł, iż Trybunał Konstytucyjny nie wskazał ani w wyroku, ani w jego uzasadnieniu, innej daty utraty mocy prawnej przepisów. Tym samym wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r. nie ma zastosowania do przypadającego przed dniem 22 listopada 2012 r. okresu zawieszenia emerytur na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W dniu 11 kwietnia 2013 r. K. A. złożyła w formie i terminie przewidzianym prawem odwołanie od wyżej opisanej decyzji, wnosząc o zmianę decyzji oraz o wypłatę emerytury od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. wraz z odsetkami ustawowymi.

W uzasadnieniu podniosła, iż decyzja organu rentowego jest niezgodna z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., a zatem organ rentowy winien wznowić wypłatę świadczenia od dnia 1 października 2011 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych, I Oddział w P., w odpowiedzi na odwołanie przytoczył argumentację prawną i faktyczną zaprezentowaną w zaskarżonej decyzji oraz wniósł o oddalenie odwołania.

Wyrokiem z dnia 31 lipca 2013r. Sąd Okręgowy w Poznaniu, VIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżoną decyzję oraz decyzję z dnia 16 września 2011 r. i stwierdził brak podstaw do wstrzymania wypłaty emerytury odwołującej za okres od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012r., przyznając prawo do odsetek w wysokości odsetek ustawowych od świadczeń należnych za okres od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r., poczynając od dnia 7 stycznia 2013r. do dnia zapłaty (pkt 1 wyroku) i w pozostałym zakresie oddalił odwołanie (pkt 2 wyroku).

Podstawę rozstrzygnięcia Sądu stanowiły następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

K. A. urodziła się w dniu (...) Od 1 grudnia 1993 r. nieprzerwanie pracuje w (...).

W dniu 15 grudnia 2009 r. odwołująca złożyła wniosek o przyznanie prawa do emerytury. Decyzją z dnia 21 grudnia 2009 r. organ rentowy przyznał jej prawo do emerytury przy obniżonym wieku i to od dnia 1 grudnia 2009 r., tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym wpłynął wniosek. Zakład ustalił termin płatności świadczenia na 10 dzień każdego miesiąca, a od października 2010 r. na dzień 6 dzień miesiąca.

W dniu (...)r. w związku z ukończeniem (...) lat odwołująca złożyła wniosek o emeryturę. Decyzją z dnia 7 września 2010 r. organ rentowy przyznał emeryturę kapitałową od dnia 24 lipca 2010 r., tj. od ukończenia wieku emerytalnego. Organ rentowy ustalił termin płatności świadczenia na 6 dzień każdego miesiąca. Wypłatę tego świadczenia zawieszono, ponieważ było świadczeniem mniej korzystnym niż dotychczas wypłacana emerytura.

Decyzją z dnia 16 września 2011 r. Zakład wstrzymał z urzędu wypłatę emerytury i to od dnia 1 października 2011 r., powołując się na art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2010 r. Nr 257, poz. 1726).

Pismem z dnia 28 listopada 2012 r. odwołująca wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o podjęcie wypłaty emerytury od 1 października 2011 r. wraz z odsetkami, w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r. sygn. K 2/12.

Rozpoznając powyższy wniosek organ rentowy wydał dwie decyzje:

- z dnia 20 grudnia 2012 r. o podjęciu wypłaty emerytury od dnia 22 listopada 2012 r., tj. od daty ogłoszenia wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012r.
- z dnia 25 marca 2013 r. o odmowie uchylenia decyzji z dnia 16 września 2011 r. w części, w jakiej decyzja ta zawieszona prawo do emerytury K. A. od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy stwierdził, że stan faktyczny w niniejszej sprawie nie był sporny. Istota postępowania sprowadzała się do rozstrzygnięcia kwestii prawnej – czy istnieją podstawy do wypłaty odwołującej zawieszona świadczenia emerytalnego za okres od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. wraz z odsetkami.

Sąd Okręgowy wskazał na treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego, na który powoływała się również odwołująca, który w dniu 13 listopada 2012 r. został wydany w sprawie K 2/12. W wyroku tym Trybunał stwierdził, że art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, z 2010 r. Nr 40, poz. 224, Nr 134, poz. 903, Nr 205, poz. 1365, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1726, z 2011 r. Nr 75, poz. 398, Nr 149, poz. 887, Nr 168, poz. 1001, Nr 187, poz. 1112 i Nr 205, poz. 1203 oraz z 2012 r. poz. 118 i 251), dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z 16 grudnia 2010 r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. W uzasadnieniu tego wyroku podkreślano, iż dotyczy on osób, które nabyły prawo do emerytury w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r., tj. w czasie, kiedy emerytura była przyznawana na podstawie przepisów wskazujących, że należy się po osiągnięciu odpowiedniego wieku oraz udowodnieniu wymaganego stażu pracy, bez konieczności rozwiązania stosunku pracy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy stwierdził, że wniosek K. A. o wznowienie postępowania administracyjnego zakończonego prawomocną decyzją z dnia 16 września 2011 r. został złożony w terminie określonym w kodeksie postępowania administracyjnego i jest oparty na ustawowych przesłankach. Odwołująca nabyła prawo do emerytury na mocy decyzji z dnia 21 grudnia 2009 r. poczynając od dnia 1 grudnia 2009 r., a więc w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r., kiedy to, jak wskazano wyżej, dla uzyskania świadczenia emerytalnego, nie było wymagane rozwiązanie stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą. Wyrok Trybunału Konstytucyjnego odnosi się, więc do sytuacji, w której znalazła się odwołująca.

Ustosunkowując się do zarzutu organu rentowego wskazującego, że decyzja o wstrzymaniu wypłaty emerytury z dnia 16 września 2011 r. została wydana na podstawie obowiązującego przepisu, a orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego powodują utratę mocy obowiązującej aktu prawnego jedynie na przyszłość, Sąd Okręgowy stwierdził, że stanowisko to należało uznać za niezasadne.

Sąd Okręgowy wskazał, że całkowicie podziela kierunek wykładni przedstawiony w jednolitym orzecznictwie Sądu Najwyższego oraz Naczelnego Sądu Administracyjnego, z którego wynika, że orzeczenia Trybunału są skuteczne *ex tunc*. Sąd orzekający wskazał zatem, że podziela pogląd zgodnie z którym w przypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny uzna za niezgodny z Konstytucją przepis prawa, to ten przepis nie może być stosowany przez sądy i inne organy w odniesieniu do stanów faktycznych sprzed ogłoszenia orzeczenia Trybunału (*vide* wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 2009 r., I CSK 379/08, LEX nr 531567, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 2008 r. V CO 43/08 LEX 564856, wyrok z dnia 21 listopada 2006 r. II PK 42/06 LEX nr 960622, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 grudnia 2002 r., III RN 202/01, OSNP 2003/24/584 oraz z dnia 21 marca 1996 r., III ARN 75/96, OSNP 1996/20/298, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 26 lutego 2009 r., III SA/Kr 1226/08, LEX nr 508376).

Wstrzymanie wypłaty emerytury K. A. za okres od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. nastąpiło na podstawie przepisu art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, uznanego następnie przez Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 13 listopada 2012 r. za niezgodny

z Konstytucją RP. Niezgodność ww. przepisu z art. 2 Konstytucji dotyczyła osób, które nabyły prawo do świadczenia emerytalnego przed 1 stycznia 2011 r., a więc również odwołującej. W związku z tym odwołującej niezasadnie zawieszono wypłatę emerytury za okres od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. Tym samym powyższe stwierdzenie musiało prowadzić do uznania, że zachodziły podstawy do wznowienia postępowania zakończonego decyzją z dnia 16 września 2011 r., uchylecia tej decyzji w części, w jakiej wstrzymała ona prawo do wypłaty emerytury za okres od 1 października 2011 r.

Wydając rozstrzygnięcie w zakresie odsetek, Sąd Okręgowy wskazał, że miał na uwadze treść art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 roku, nr 205, poz. 1285 ze zmianami) oraz art. 118 ust. 1 do 5 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a także treść § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 1 lutego 1999 roku w sprawie szczegółowych zasad wypłacania odsetek za opóźnienie w ustaleniu lub wypłacie świadczeń z ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 12, poz. 104).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie powołanych przepisów i przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w punkcie 1 wyroku zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 25 marca 2013 r. oraz decyzję z dnia 16 września 2011 r. i stwierdził brak podstaw do wstrzymania wypłaty emerytury odwołującej za okres od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r., przyznając prawo do odsetek w wysokości odsetek ustawowych od świadczeń należnych za okres od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r., poczynając od dnia 7 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty. Jednocześnie w punkcie 2 wyroku Sąd oddalił odwołanie w pozostałym zakresie dotyczącym żądania odsetek od spłacanego świadczenia, czyli za okres przed dniem 7 stycznia 2013 r.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia złożył pozwany – Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział I w P..

Apelujący zaskarżył wyrok w pkt 1, zarzucając mu: naruszenie prawa materialnego poprzez nie zastosowanie obowiązujących przepisów art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. nr 257, poz. 1726 ze zm.) w związku z art. 103 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2009r., nr 153, poz. 1227 ze zm.) co do okresu od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r., to jest okresu przed utratą mocy obowiązującej tych przepisów, w zakresie, w jakim znajdują zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed dniem 1 stycznia 2011 r. bez konieczności rozwiązywania stosunku pracy, mimo że na skutek wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012r., sygn. akt K 2/2012, ogłoszonego w Dzienniku Ustaw z 2012r., poz. 1285, przepisy te straciły moc obowiązującą dopiero od dnia 22 listopada 2012r. w ww. zakresie.

Wskazując na powyższe organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania.

Organ rentowy pismem z 8 kwietnia 2014 roku cofnął apelację od zaskarżonego wyroku w części dotyczącej stwierdzenia braku podstaw do wstrzymania wypłaty emerytury za okres od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. i w tym zakresie wniósł o umorzenie postępowania.

Apelujący natomiast podtrzymał apelację w pozostałym zakresie, mianowicie, co do przyznanego odwołującej prawa do odsetek. Uzasadniając swoje stanowisko w tym zakresie apelujący wskazał na treść ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r., z której wynika, że prawo do odsetek przysługuje ubezpieczonym maksymalnie jedynie za okres do dnia wejścia w życie tejże ustawy, czyli do 19 lutego 2014r. Określając w wyroku prawo do odsetek „do dnia zapłaty”, Sąd Okręgowy zdaniem apelującego wykroczył poza datę wejścia w życie przedmiotowej ustawy.

W odpowiedzi na apelację, K. A. wniosła o jej oddalenie, albowiem argumenty organu rentowego przedstawione w treści apelacji są, zdaniem odwołującej, niezasadne.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego w zakresie daty wypłaty odsetek nie zasługiwała na uwzględnienie.

Skarżący wskazał, iż częściowe cofnięcie apelacji ma związek z wejściem w życie ustawy z 13 grudnia 2013 roku o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od 1 października 2011 roku do 21 listopada 2012 roku (Dz.U.2014.169). Jego zdaniem odsetki winny być naliczane do dnia 18 lutego 2014r., to jest od dnia wejścia w życie tejże ustawy. Wskazać należy jednak, że apelujący nie przedstawił żadnych argumentów, które uzasadniałyby powyższe stanowisko organu rentowego.

Sąd Apelacyjny wskazuje, że przepisy przywołanej przez organ rentowy ustawy nie znajdują zastosowania w przedmiotowej sprawie.

Zgodnie, bowiem z art. 8 ust. 1 tej ustawy, emeryci, w przypadku, których wypłata zawieszony emerytury została ustalona na podstawie prawomocnego wyroku sądu, w którym sąd nie orzekł o odsetkach albo roszczenie o odsetki zostało oddalone, mogą złożyć wniosek o wypłatę odsetek od zasądzonej kwoty:

- 1) do dnia wypłaty - w przypadku, gdy wypłata zawieszony emerytury nastąpiła przed dniem wejścia ustawy w życie;
- 2) do dnia wejścia ustawy w życie - w przypadku, gdy wypłata zawieszony emerytury nastąpiła po dniu wejścia ustawy w życie.

Mając na uwadze powyższą regulację, należy stwierdzić, że pierwszym warunkiem realizacji przysługującego emerytom przyznanego im uprawnienia jest prawomocność orzeczenia. Tymczasem Sąd Apelacyjny rozpoznając apelację organu rentowego w zakresie odsetek, dokonywał oceny nieprawomocnego w tej części orzeczenia Sądu I instancji. Już sama ta okoliczność wyłącza możliwość zastosowania cytowanej ustawy w przedmiotowej sprawie. Ponadto okresy wypłaty odsetek wymienione w pkt 1) i 2) art. 8 ustawy dotyczą tylko tych przypadków, w których Sąd przyznał prawo do wypłaty zawieszony emerytury, jednakże nie orzekł o odsetkach lub roszczenie o odsetki oddalił. Taka sytuacja w niniejszej sprawie nie miała miejsca, gdyż w wyroku z dnia 31 lipca 2013 r. Sąd Okręgowy stwierdził, że odwołującej K. A. przysługuje prawo do wypłaty emerytury za okres od 1.10.2011 r. do 21.11.2012 r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 7 stycznia 2013 r. do dnia wypłaty podjętej emerytury.

Sąd Apelacyjny wskazuje, że jego zdaniem Sąd I instancji słusznie, jako podstawę rozstrzygnięcia w zakresie odsetek, wskazał art. 85 ust.1 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, zgodnie z którym jeżeli Zakład - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów albo umów międzynarodowych - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

Brzmienie tego przepisu, zdanie drugie, prowadzi do wniosku, iż do daty publikacji orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego, która nastąpiła w Dzienniku Ustaw z dnia 22 listopada 2012 r., pozwany nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w realizacji prawa wnioskodawczyni do wypłaty emerytury od 1.10.2011r. Zastosował on bowiem z dniem 1.10.2011r. obowiązujące przepisy prawa. Dopiero orzeczenie TK uznające daną normę za sprzeczną z ustawą zasadniczą winno wywołać odpowiednie działania ze strony pozwanego.

Zgodnie z art. 118 ust.1 ustawy emerytalnej, organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji. W myśl ust. 5 tego przepisu wypłata świadczenia wynikająca z decyzji, o której mowa w ust. 4, następuje w najbliższym terminie płatności świadczenia albo w następnym terminie płatności, jeżeli okres między datą wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji a najbliższym terminem płatności jest krótszy niż 30 dni.

Z kolei zgodnie z treścią uregulowań § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 1 lutego 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad wypłacania odsetek za opóźnienie w ustaleniu, lub wypłacie świadczeń z ubezpieczeń społecznych (Dz.U.1999.12.104) odsetki wypłaca się za okres od dnia następującego po upływie terminu na ustalenie prawa do świadczeń lub ich wypłaty, przewidzianego w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń - do dnia wypłaty świadczeń, z uwzględnieniem ust. 2-5.

Okres opóźnienia w ustaleniu prawa do świadczeń i ich wypłacie, dla których przepisy określające zasady ich przyznawania i wypłacania przewidują termin na wydanie decyzji, liczy się od dnia następującego po upływie terminu na wydanie decyzji. Okres opóźnienia w wypłaceniu świadczeń okresowych liczy się od dnia następującego po ustalonym terminie ich płatności.

Zatem w niniejszej sprawie 30-dniowy termin na wydanie decyzji rozpoczął swój bieg 28 listopada 2012 r., a zakończył bieg w dniu 28 grudnia 2013r., co oznacza, że najbliższy termin płatności emerytury wnioskodawczyni po tej dacie przypadła na dzień 6 stycznia 2013 r., dlatego odsetki należne są od dnia 7 stycznia 2013 r.

Uregulowania powyższych przepisów mają zastosowanie bezpośrednio i nie ma podstaw, aby je stosować tylko odpowiednio, poprzez odesłanie z ustawy z 13 grudnia 2013 roku o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od 1 października 2011 roku do 21 listopada 2012 roku, z ograniczeniami wynikającymi z jej art. 8 ust. 1. Jak wskazano powyżej, ustawa ta w ogóle nie znajdowała zastosowania w niniejszej sprawie. Zatem rozstrzygając o odsetkach należnych odwołującej, Sąd I instancji prawidłowo zastosował cytowane powyżej przepisy, bowiem brak jest podstaw prawnych, aby odsetki wypłacić za okres krótszy, niż do dnia wypłaty świadczeń.

Tym samym, mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Apelacyjny w punkcie 1 wyroku na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację, jako bezzasadną.

Natomiast w związku z częściowym cofnięciem apelacji, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 391 § 2 k.p.c. w punkcie 2 wyroku umorzył postępowanie apelacyjne w pozostałym zakresie.

del. SSO Katarzyna Schönhof-Wilkans (spr.)	SSA Marek Borkiewicz	SSA Jolanta Cierpiał
--	----------------------	----------------------